

"האומנם לדעתו יגיעה אשר תלמיד תומכי-תמימים יהיה תמים כדרוש אינו נוגע לכללות העניין דשנת השבעים!..."

מתנת הבנים

מבצע הכנה ליום הבהיר י"א ניסן - 120 שנה להולדת ב"ק אדמו"ר זי"ע | גיליון מס 2 | יו"ל לשבת פר' תצווה תשפ"ב

רישום שיא ברחבי הארץ

מבצע 'מתנת הבנים' שבר שיא שטרם נראה כמוהו ברישום למבצע ע"י תלמידי התמימים בכלל הישיבות קטנות ברחבי הארץ, מעל 900 נרשמים! כמו כן הרישום לישיבות גדולות בעיצומו! מספר המקומות מוגבל - כל הקודם זוכה!

החזרת דוח ראשון

ביום ראשון הקרוב - י"ב אדר"ר, נגמר מילוי דוח ראשון בשער הכניסה, ויש לגשת לנציג, למלא דוח לרבי ולהמשיך ביתר שאת במילוי הדוח השני של המבצע באופן של 'מעלין בקודש'.

שאלות חזרה במסלולי הלימוד

ניתן להשיג אצל הנציג שאלות חזרה לכלל המבחינים בכל המסלולים, שאלות אלו הינם שאלות חזרה והכוונה בחומר עליו ייבחנו במבחן ביניים הקרוב שיתקיים ביום שני כ"ז אדר"ר בהיכלי הישיבות

ספר פלפולים המאה ועשרים

בעז"ה פרוייקט מיוחד במסגרת המבצע יוצא לדרך - ספר הערות ופלפולים ע"י כלל תלמידי התמימים ברחבי הארץ יוצא לדרך, מענקים והגרלות בין המשתתפים - פרטים בנפרד!

פתח דבר

הרב יוסף יחחק שי' בוטמן משפיע ומשגיח ישיבת תורת"ל המרכזית לוד

זכורני שהגיע לביקור אצל הורינו בתל אביב משכונת כאן ציוה ה' את הברכה, אחד מידידי אבי שליט"א, והוא עישן סיגריה אחרי סיגריה. הייתי אז ילד כבן 11 ושאלתי את אבי, אם הוא מרשה לי לשאול את ידידו שאלה, וכאשר הסכים, שאלתי, איך אתה מסתדר בשבת בלי סיגריה? והשיב: 'שבת ווילט זיך ניט'. (=בשבת זה לא עולה אפילו אל המוח מחשבה כזאת).

כל זה הוא הקדמה לפני ההתקשרות האמיתית. לפני קיום המבצע של ה'מאה ועשרים שנה'.

התקשרות פירושה שאתה רוצה להיות מקושר לא רק במחדו"מ שלך. המחשבה דיבור ומעשה הם לבושים בלבד. התקשרות פירושה הכוחות, השכל והמידות, ההבנה והרגשות. שהשכל שלך יהיה א חסידישע שכל, ושהרגשות שלך יהיו הרגשים של חסיד.

כל זמן שאתה לא מתבטל ואתה מונח בתוך עצמך, אתה לא יכול להיות מקושר אמיתי.

התמימים זכו לתואר מיוחד 'דעם רבינס קינדער'. המושג בן לא מתבטא בזה שהוא שובר את עצמו, או שהוא שומר על הלבושים שלו. דעם רבינס קינדער זה כבר ליגה אחרת. זו רמה אחרת של מהות. אצל הבן הכוחות הפנימיים שלו, שייכים אל האב לא מצד קבלת עול. לא מצד כפי', אלא כמו שהרבי כותב באחת השיחות 'בן בית', לא מצד הציווי, אלא מצד שזוהי מהותו הפנימית.

לפני מס' שבועות קראנו את עשרת הדברות. מובא בחז"ל: שבני ישראל הקדימו נעשה לנשמע. (בעולם של הישיבות שלנו קוראים לזה קבלת עול) משום-מה יש טעות, או ליתר דיוק חוסר הבנה במשמעות האמיתית של נעשה ונשמע (=קבלת עול). התקבל כאילו שהפירוש הוא שלמרות שאתה לא רוצה אתה צריך לכוף את עצמך ולעשות את"פ שאתה לא רוצה.

לומר חת"ת אע"פ שאתה עייף ואין לך כח, ללמוד אחרי הסדר לקוטי שיחות גם כשנזכרת שיש לך אי-אלו סידורים, טלפונים וכיו"ב. לקום בבוקר מהמיטה למרות שאתה היית רוצה להמשיך לישון לפחות שעה נוספת.

אך האמת היא שפירוש זה בטעות יסודה. שכן אף תמים לא יאמר ואפילו לא יעלה לו בהרהור במחשבה בלבד, שהיום אין לו חשק להניח תפילין, ורק מצד הקבלת עול שלו הוא שובר את עצמו והוא מניח תפילין, וכן עד"ז לגבי שמירת שבת ושמירת כשרות וכיו"ב.

א"כ המשמעות האמיתית של 'נעשה ונשמע' היא שחרוט בנפש שלי, שדברים אלו אעשה אותם בלי שקו"ט, כשמעירים אותי בבוקר, או כשמדובר לגבי חת"ת וכיו"ב, אני מציינת כמו שמירת שבת. אם אנחנו רוצים לדעת מה המהות האישית שלו, עד כמה אנחנו בטלים? אנו צריכים לשאול בחשבון נפש נוקב את עצמינו, כמה דברים מונחים אצלינו בפשיטות כמו שבת ותפילין.

ה"הגבלה עצמית" של רבותינו נשיאינו

מכל הנ"ל תשובה ברורה אלא הטועים וטוענים: היות שגם התלמידים נתבעים בקשר לעניני הרבצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לזמן מתגדלת התביעה (ובפרט בשנים האחרונות מאז התיישב כ"ק מו"ח אדמו"ר בארצה"ב) - הרי מכאן, לכאורה, שטיקרה ההתעסקות כעת צ"ל דוקא בענינים אלו ובשביל זה יש לגרוע מזמני לימוד התורה ועבודת התפלה ובכלל שמירת סדרי הישיבה, וכאילו שבזה נשתנו ח"ו העתים -

הנה עליהם לדעת, שתכניתה של הישיבה המבוארת בקונטרס עץ חיים לכ"ק אדמו"ר נ"ע - מייסד הישיבה ונשיאה הנצחי - היא נצחית, לכל הזמנים ולכל המקומות; והרי זו היתה כוונתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר בהדפיסו את קונטרס הנ"ל בארצות הברית, שהתלמידים דישיבת תומכי תמימים בארץ זו יתנהגו כפי הסדרים שניתנו בו: "בחול צריכים ללמוד שלישי חסידות ושני שלישים נגלה", להתעסק בעבודת התפלה וכו'.

ובפרט דיוק הכי גדול בשמירת זמני סדרי הישיבה, שידוע שהם בבחי' "הגבלה עצמית" מכ"ק רבותינו נשיאינו מייסדי הישיבה (ע"ד המבואר בהמשך תרס"ו לענין המדידה דתומ"צ, שענינה (לא מדידה בהאור עצמו, כ"א) שעצומ"ה ית' צמצם א"ע להיות נמשך במדידות ועשיות אלו דוקא, "וממילא אנו מוכרחים לעשות כן דוקא ולא באופן אחר ח"ו").

אחש"פ תשל"ו

לכבוד המאה ועשרים שנה צריך לשנות את הדפוס של התקשרות החיצונית. התקשרות של לבושים, צריך לתת גם את הכוחות הפנימיים לרבי, להיות מונח נפשית ולא רק פיזית בתוך הענינים של הרבי. לזה אפשר להגיע רק אחרי ההתבטלות המוחלטת, או-אז באה העבודה הפנימית: ללמוד את השיחות ולחזור עליהם, ואח"כ לחזור עליהם שוב, ועוד הפעם לחזור עליהם, עד שזה יהיה הראש שלך. זה יהפוך להיות ההבנה שלך. לא לומר רמב"ם וחת"ת אלא ללמוד אותם ולהבין מה שלומדים

לפני הרבה שנים באחת הישיבות בארץ, ראש ישיבה אמר שיעור, ובמהלכה התפתח ויכוח בין ראש הישיבה אל התלמידים בסברת המחלוקת בין הראשונים. אחרי שראש הישיבה ראה שהתלמידים לא מבינים, הוא אמר להם, איר האט א נגלה'דיקע קאפ, מ'דארף לערנען חסידות, און הארעווען אין דעם רבי'נס שיחות, וועט דער מוח ווערן איידעלער, אזי תוכלו להבין גם בסברות דקות ביותר.

המבצע נועד להביא את הרבי בכוחות הפנימיים, עד שנתחבר אליו כ"כ נרגיש את עומק הגלות בו ויביא אותנו שנפשינו תתגעגע ללא הרף לתורה חדשה, ונזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן והוא יגאלנו.

כמובן כאן המקום להביע תודה רבה יישר כח גדול למנהלי ומארגני ותומכי המבצע האדיר לנחת רוחו של רבינו נשיאנו

כל זה טובתו האמיתית הן ברוחניות והן בגשמיות בטוב הנראה והנגלה

והצנורות להמשכת והבאת כחות אלו מן המקור אל המקבלים הם התלמידים, - הנה ישנו תלמיד העובר על כל זה בשאט נפש ומבלה זמנו בענינים אחרים.

דברי צדיקים, הם מייסדי הישיבה, והמעשים שלהם קיימים לעד ופועלים פעולתם, אלא שהמקבל פונה עורף ח"ו ומתעסק בדברי הבל, -

קשה להאריך בדבר המבהיל כ"כ, ובפרט שכבר נתבאר ענין הפריקת עול בספר דרך חיים בתחלתו, אשר כל השומע (וכידוע דיוק כ"ק מו"ח אדמו"ר דערהע"ן) האמור שם, תסמרנה שערות ראשו.

מטעם זה נתעכתי מלכתוב ע"ד האמור עד עתה. אלא שסומך הנני על ימי הרצון והסגולה דחנוכה, אשר לא

המשך בעמ' 3 <<<

מצער ביותר אשר בהדו"ח שמקבל הנני מהנעשה בישיבת תומכי תמימים בהכחה בה לומד, אשר בישיבות אלו על כל סניפיהן הן מיסודם והנהלתם של רבותינו נשיאינו הק', ניכר באחדים מהתלמידים, והוא בתוכם - העדר שמירת סדרי הישיבה ושמירת הזמן בכלל, העדר המשמעת כו' וכו'.

מלבד הצער על עצם הענין, שהרי הזמן הוא - אבידה שאינה חוזרת, מבהיל הענין דפריקת עול.

אשר למרות שנודע ומפורסם שישיבות אלו השקיעו בהם נשיאינו רבותינו כחות עצומים. כחות נפשיים וכחות עצמיים, ויסוד כל ישיבה - הרי הם תלמידי הישיבה, זאת אומרת שהכחות האמורים נשקעו בתוככי התלמידים ובשבילם, והמשפיעים הר"מ והר"י והנהלה הם הממוצעים

התעסקות בהפצת התורה - מחוץ לסדרי הישיבה

אף שצ"ל ההתעסקות בהרבצת התורה וכו', ובפרט לאחרונה שחובת הזמן היא להשתדל בענין המבצעים ככל האפשרי - ואדרבה, המתעסק בזה תבוא עליו ברכה - מ"מ, צ"ל ההתעסקות רק בהזמנים שמחוץ לסדרי הישיבה.

אחש"פ תשל"ו

כ"ו תשרי תשד"מ - יחידות לתלמידי התמימים

לשמוח יחד עם כ"ק אדמו"ר שליט"א בבית חיינו ביום הבהיר

מאז החל הרבי לשלוח 'תלמידים השלוחים' לשיבת תומכי תמימים מלבורן, אוסטרליה, הי' נמשך זמן השליחות למשך שנתיים ברציפות. גם בשעה שהיתה נערכת שמחה משפחתית לא' התה"ש לא הי' ניתן לו אישור לנסוע ממקום השליחות.

בשנת תש"א, ביקשו שניים מהתה"ש אישור לנסוע לחתונה של בן משפחתם, ובאופן לא רגיל קיבלו לכך את הסכמתו של הרבי.

עקב כך כתבו שאר חברי הקבוצה - שראו בהסכמתו הנ"ל של הרבי כי דעתו הק' מאפשרת כעת את נסיעתם ממקום שליחותם - מכתב אל הרבי ובו התחננו שינתן להם אישור לנסוע לחצרות קודשנו ל"א ניסן הקרב ובא. וכך נכתב:

לאור מענת כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"ד נתינת רשות לב' מהתלמידים-השלוחים שיחיו כאן, בישיבה-גדולה במלבורן, אוסטרליה, לנסוע להשתתף בשמחת הנישואין של בן משפחתם שיחיו (אחר פורים הבעל"ט) -

הננו מתחננים ומפצירים לקבל את הסכמתו הק' ש(גם) אנחנו - ה' השלוחים הנוספים בקבוצה - נזכה לנסוע ולשמוח יחד עם כ"ק אדמו"ר שליט"א בבית חיינו ביום הבהיר [ולחה"פ] הבעל"ט, התחלת שנת התשעים לאוי"ש"ט.

מובן ופשוט שכתוצאה מהנסיעה יתוסף התחדשות וחיות חדשה בהמשך מילוי השליחות כאן, ולמה נגרע משאר חברינו השלוחים שיחיו בכל רחבי תבל בענין זה.

ובתור הכנה להנסיעה - הננו לוקחים ע"ע ללמוד (בל"ג) בחסידות: ג' פרקים דתניא בע"פ; ובנגלה: ז' דפים גמ' שקו"ט בע"פ, ונשתדל לקבוע שיעור יומי בין השלוחים בבית חיינו.

והננו מבקשים את הסכמתו וברכתו הק' להנסיעה.

ביום ו' שבט זכו לקבל את מענה קודשו של הרבי:

הרבי סימן את מה שכתבו במכתבם "מובן ופשוט שכתוצאה מהנסיעה יתוסף התחדשות וחיות חדשה בהמשך מילוי השליחות כאן", וכתב:

ועפ"ז כדאי ויהא בשעטו"מ

אזכיר עה"צ

יהי' כל רושם לא טוב ח"ו מדברים האמורים, ורק שיפעלו פעולתם, שעכ"פ מכאן ולהבא יראה את המצב כמו שהוא לאמיתתו, ואשר שמירת סדרי הישיבה, שמירת הזמן, המשמעת, קבלת עול וכו' אין בזה עשיית טובה מצדו למי שהוא, אלא שכל זה טובתו האמיתית הן ברוחניות והן בגשמיות בטוב הנראה והנגלה.

ואל ישלה בנפשו באמתלאות - שע"פ שכלו שהוא שכל נעלה, יכול לסדר זמנו באופן יותר טוב, ודלא כסדרי הישיבה, ולפי גודל המעלות שלו אין נצרך לקבלת עול של אחר ולמשמעת בהנוגע לאחר, ווארום ניט עם מיינט מען, און ער דארף דאס ניט.

כי אין זה אלא עצת היצר, ומהתחבולות והערמומיות שלו להביא מפריקת עול המשגיח הר"מ והר"י - לפריקת עול גרועה עוד יותר, וכמבואר הדרגות בזה בספר דרך חיים, עיין שם.

מכתב כ"ה כסלו תשי"ז

כל הטענות הבאות בסתירה לזה, מקורם בלתי טהור

במענה על מכתבו מכ"ג כסלו, בו כותב על שמרגיש שחסר לו קבלת עול בפועל ממש, ומזה מסתעפים כמה ענינים בלתי רצויים.

והנה פשוט שאין הדבר תלוי אלא בו, כי הרי אין הקב"ה מבקש אלא לפי כחן, וכדי להקדים הפועל עד כמה שאפשר, הנה לכל לראש עליו לדייק בשמירת סדרי הישיבה בדיוק, היינו אפילו שלא לעבור עליהם מפני טעמים שנראים בעיניו שבאים מצד הקדושה. וכיון שכנראה קבלת סדר קשה עליו, הרי ההרגל אעפ"כ לקבל הסדרים דהישיבה תקל קבלת עול גם בשאר הענינים. וכנ"ל קרוב לודאי שהקלוגינקער יבוא בהסברות שטוב ללמוד מאוחר בלילה, ובפרט לימוד החסידות אף שע"ז יאחר בבקר לבוא להישיבה, אבל כבר ידוע כמה הקפידו נשיאנו הק' מייסדי ומנהלי ישיבת תו"ת שישמרו התלמידים כל הסדרים, ולכן כל הטענות הבאות בסתירה לזה, מקורם בלתי טהור. ומה טוב שישפיע גם על כל חבריו ועאכו"כ על אלו מהת' שלמטה הימנו שגם הם יתנהגו כפי האמור, שע"ז במדתו של הקב"ה שהיא מדה כנגד מדה הנה יצליח, אין דעם ארבעטען מיט זיך, ועל פי פירוש רז"ל במאמר לינו פה הלילה, הנה הבחינה בזה הוא שתיכף לקבלת המכתב יתחיל בהנהגה זו.

מכתב כ"ו כסלו תש"ז

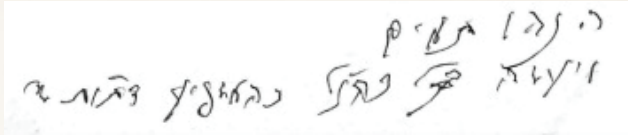
אי אפשר לתת לי שוחד ואני לא מקבל שוחד...

במה שאתה מבקש ברכה ל"התקשרות" - ברור ומובן שאי אפשר דרייען זיך סתם ארום "פוסט און וויסט" ולהיות "מקושר". אי אפשר לתת לי שוחד ואני לא מקבל שוחד. ובחור בתומכי תמימים שאינו שומר הסדרים ולא לומד כדבעי ומתפלל כדבעי ומתנהג כדבעי - אינני מקבל ממנו שוחד שלומד מזמן לזמן "לקוטי שיחות" וגם עושה לי טובה גדולה ועוסק ב"ופרצת".

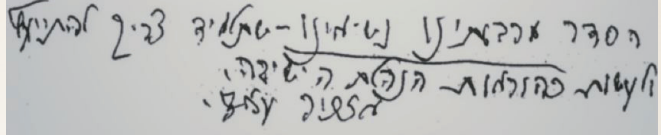
יחידות פרטיות חודש כסלו תשל"ב

כתבי יד קודש

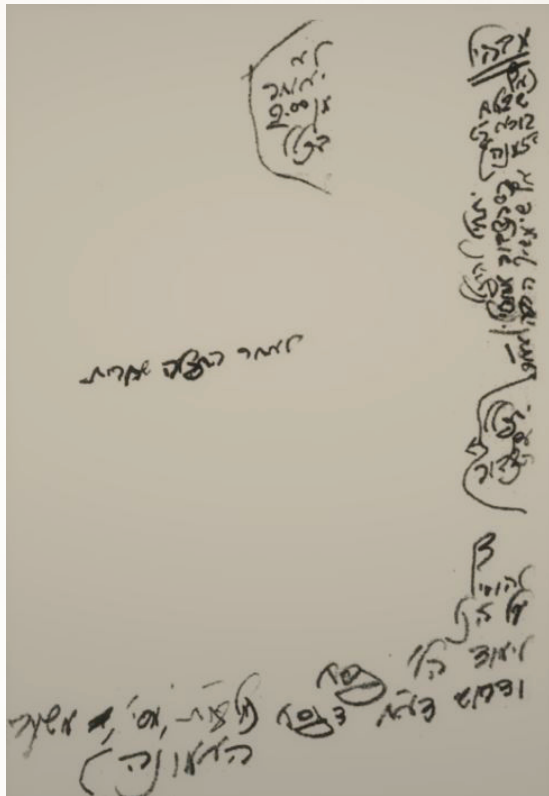
לפנינו צילום ב' מענות בכת"ק כ"ק אדמו"ר לתמימים שבקשו הדרכה בעניינים שונים:

הנה תמים ויעשה בכל הנ"ל כהמשפיע דתו"ת שי'

הסדר מרבתינו נשיאינו - שתלמיד צריך להתייעץ ולעשות כהוראת הנהלת הישיבה. אזכיר עה"צ.

לפנינו מענה לתמימים שכתב את סדר יומו וזכה להדרכה מפורטת מכ"ק אדמו"ר:

על כתבו שלאחרי לימוד חסידות ואחרי תפלת המניין בבית הכנסת בשבת, הוא מתחיל להתפלל בשעה 1:30 לערך:

מבהיל (אף שבטח קורא ק"ש בזמנה) יתחיל להתפלל כשהצבור מתחילין אף שימשיך הרבה אח"כ

על כתבו ע"ד סדר התפלה בכל יום, שלאחר לימוד חסידות והכנה לתפלה הוא מתפלל ביחידות:

יתפלל עם הצבור

על כתבו שתפילין דר"ת הוא מגיח לאחר סדר נגלה וקודם תפלת מנחה:

לאחר תפלת שחרית

על תיאור סדר עבודתו בליל שישי, שלאחרי גמר סדר לימודו בחסידות וחזרת תניא בעל-פה, הוא הולך לישון בשעה 3:00:

לא יאחר מן 2.00 בכלל

בסיום המכתב כתב:

להוסיף על הנ"ל לימוד הל' פסח ודרושי דא"ח דפסח (מלקו"ת מסי' [סידור עם דא"ח], משער האמונה)

מבצע 'מתנת הבנים'

בתמיכת ארגון 'משכנ"י' לזכות הנדיבים הרב מרדכי בן רייזל הרב יוסף יצחק בן בעשא שאשא בהשתדלות הרב יוסף שלמה בן נחמה ובסיוע 'קרן מרומים' לזכות הנדיב ר' יצחק בן לאה בהשתדלות הרב לוי יצחק בן חוה חיה ביילא

למילוי משאלות לבכם לטובה ולברכה בטוב הטראה והנגלה

אדר"ח מ"ח תשנ"ב - יחידות לתלמידי התמימים